

GRUPY DYSKUSYJNE BENKYO-KAI

Materiał został przygotowany w ramach projektu *"Ministerstwa Uczące Sie"*.
Projekt jest współfinansowany przez Unię Europejską, ze środków Europejskiego Funduszu Społecznego.

1 Opis praktyki

Istotą praktyki jest organizacja nieobowiązkowych grup dyskusyjnych dotyczących dziedzin i kwestii, które leżą w obecnej lub przyszłej sferze zainteresowań danego departamentu.

Grupy dyskusyjne inicjowane są przez dyrektora wydziału lub departamentu, który osobiście zaprasza uczestników oraz gościnnych mówców bazując na sieci kontaktów na zewnątrz i wewnątrz organizacji. W momencie zgromadzenia wystarczającej liczby uczestników spotkanie jest formalnie rejestrowane w sekretariacie, a informacja i harmonogram rozsyłane są do uczestników drogą mailową. Spotkania odbywają się poza godzinami pracy, a ich harmonogram choć elastyczny powinien być w miarę regularny (np. raz na dwa tygodnie). Inicjator spotkania nadzoruje jego przebieg, czuwa nad regularnością i wyznacza kolejnych referentów. Cel spotkania może się wahać od rozwiązywania problemów do poszukiwania innowacji czy inspiracji. Udział w spotkaniach jest dobrowolny i nie wiąże się z żadną formą wynagrodzenia (nauka i możliwość dyskusji powinna być nagrodą samą w sobie), jedynym wyjątkiem są gościnni mówcy, którzy mogą, ale nie muszą otrzymać symboliczne honorarium.

Kluczowa w realizacji praktyki jest osoba inicjatora, od którego zależy jakość dyskusji i regularność spotkań. Dodatkowo należy podkreślić luźny charakter i nieobowiązkową formę uczestnictwa w grupach dyskusyjnych, które odróżniają je od oficjalnych grup badawczych powoływanych przez ministra do metodycznej analizy zagadnień związanych z kluczowymi lub kontrowersyjnymi politykami publicznymi.

2 Powiązanie praktyki z MUS (mechanizmem uczenia się)

Praktyka dotyczy pól Zespoły oraz Relacje z Otoczeniem.

Praktyka wpływa na każdy element mechanizmu organizacyjnego uczenia się tj. Impulsy, Refleksję, Wiedzę i Adaptację.

3 Poziom organizacyjny, na którym wdrażana jest praktyka

Praktyka może być realizowana na poziomie departamentu niezależnie od jego profilu.

4 Zalety i ograniczenia praktyki

W japońskich ministerstwach i organizacjach praktyka grup dyskusyjnych jest na tyle oczywista i powszechna, że rzadko kiedy pojawia się w rozmowach z członkami organizacji. Z punktu widzenia organizacyjnego uczenia nieformalne grupy dyskusyjne pozwalają na:

- tworzenie innowacji i poszukiwanie inspiracji
- wspólne rozwiązywanie problemów
- podnoszenie jakości refleksji
- rozwój komunikacji i okazji do wymiany opinii
- wczesne wykrywanie i zapobieganie potencjalnym problemom

Cytując ten materiał prosimy podawać następujące źródło: Olejniczak T. (2012) "Doświadczenia administracji japońskiej" w: Mazur S., Płoszaj A. (red.) *Wspieranie mechanizmu uczenia się w organizacjach publicznych. Doświadczenia międzynarodowe*, Warszawa: Scholar

Posługując się analogią do japońskiego sektora prywatnego, nieformalne grupy dyskusyjne są administracyjnym odpowiednikiem słynnych Kół Jakości (ang. *Quality Circles*). Fakt, że Koła Jakości rozprzestrzeniły się praktycznie na całym świecie, pozwala sądzić, że praktyka nieformalnych grup dyskusyjnych ma szansę być wdrożona w Polsce, mimo iż, podobnie jak Koła Jakości, wymaga dobrowolnego i nieodpłatnego zaangażowania własnego czasu na rzecz grupowej nauki, dyskusji i rozwiązywania problemów. Początkowa niechęć do takich poświeceń, czy sceptycyzm w stosunku do przydatności dyskusji w krótkiej perspektywie, zostanie szybko przewyższony jeżeli referenci włożą wystarczający wysiłek w przygotowanie swoich prezentacji, a spotkania w ciekawy i atrakcyjny sposób pozwolą uczestnikom na przyswajanie nowej wiedzy i wymianę doświadczeń.

Źródła

Wywiady MUS – Tokio 2012 r.

Załączniki

brak